

ਭਲਾ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ?

(1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:20, 21)

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣਗੀਆਂ। ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ‘ਵਿਗਿਆਨਕ’ ਲਿਬਰਲ ਵਿਚ ਫਿਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਘੁਮੰਡ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਢਣਗੀਆਂ (2 ਪਤਰਸ 2:18)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਨਾਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਅਸ਼ੁੱਧ ਬਕਵਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਮੂਠ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੋਂ’ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਜੋ ਹਕੀਕਤ ਹੈ, ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ‘ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਗੁਪਤ ਹਨ’ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:3)। ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਨਾਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਬਾਈਬਲ) ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੁਦਰਤ ਬਾਰੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿਆਫ਼ੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿਆਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ। ਆਦਮੀ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਫ਼ਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਮੁਤੱਅਸਬੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਹੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਇਕ ਨੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ‘ਸਾਬਤ’ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਅਰੰਸਟ ਹੇਕਲ ਨੇ ‘ਭਰੂਣਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਨਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਕੇ ਹੋਰ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈੱਸਰ ਐਂਟੋਨ ਹਿਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਹੇਵਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ‘ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਅਸਲੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ’ ਉਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ [ਪ੍ਰੋਫ਼ੈੱਸਰ ਅਰਨੋਲਡ ਬ੍ਰਾਸ ਨੇ

ਕਿਹਾ], 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਹੇਕਲ ਲਈ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ।' ¹ ਹੇਰਾਫੋਰੀ ਵਿਚ ਫੜੇ ਗਏ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨੇ ਆਪੇ ਮੰਨਿਆ, 'ਮੈਂ ਝੱਟ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਚਮੁਚ ਗ਼ਲਤ ਹਨ। ...'² ਇਸੇ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਪਵੇਗੀ।

ਪਰ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ? ਜਦ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਖੌਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀ (ਜੇ ਕਿ ਹੈ ਨਹੀਂ) ਤਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਗਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ

(1) *ਸਮਰੂਪਤਾਵਾਂ*। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ?' ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਡਿਲੇਕ ਗੱਡੀ ਫ਼ੋਰਡ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਤਰਕ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ 'ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਮਹਾਨ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।'

(2) *ਦੁਹਰਾਉ*। ਕਈ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਭਰੂਣ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਗਰਭਕਾਲ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ 'ਦੁਹਰਾਉ' ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਮੱਛੀ ਤੋਂ ਰਿੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਬਣਧਾਰੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੋਰਾ ਤੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (ੳ) ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਦੁਹਰਾਉ' ਦਾ ਨਿਅਮ ਬੂਟਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਓਸੇ ਨਸਲ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਅ) ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਬਾਂਦਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ (ਦੁਹਰਾਉ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ) ਬਾਂਦਰ ਆਦਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਫੇਰ ਬਾਂਦਰ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) *ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਜਾਂਚ*। ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੌਂਤੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਨਾਲ 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ' ਸੱਤ ਅਤੇ ਤਿੰਨ 'ਮੱਧ ਵਰਗੀ' ਮਨੁੱਖ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।³ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਅੱਠ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਸਾਨੀ ਖ਼ੂਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਇਹ ਟੈਸਟ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਂਦਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋਏ। ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵੁੱਲ ਮੱਛੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਵ੍ਹੇਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਸਾਕ ਚਮਗਾਦੜ ਹੈ।

(4) ਨਸਲਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ। ਬੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਜਨਨਕਾਂ (ਬ੍ਰੀਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ) ਨੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦੇ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ੀ ਘੋੜੇ ਤਾਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਭਾਵ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਨਵਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਨਸਲ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਗ਼ੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਨਵਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜ਼ਿੱਦੀ ਬੁੱਢਾ ਖੱਚਰ ਢੀਠ ਹੋ ਕੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਭਾਵ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਖੋਤੇ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ, ਖੱਚਰ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖੱਚਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਓਸੇ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੰਜ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਪੂਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਖੱਚਰ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(5) ਪੁਰਾਣੇ ਖੰਡਰ/ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੰਕੂਰੂਪ (ਪਾਈਨਿਅਲ) ਗ੍ਰੰਥੀ, ਅਤੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਦੇਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਚੁਕੇ ਹੱਡਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਇਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰ ਤਕਲੀਫ਼ਦੇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ। ਹੁਣ ਸੱਚਾ ਵਿਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਖੋਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਜੋ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਸਿਹਤ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਹੁਣ ਪਾਈਨੀਅਲ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।⁴ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜੌਨ ਹੌਪਕਿੰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਹਾਵਰਡ ਏ. ਕੈਲੀ ਨੇ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਅੰਗ ਕਿਹਾ ਹੈ: "ਇਹ ਪਰਦੇ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਣ ਲਈ ਆਂਤੜੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"⁵

(6) ਕੰਕਾਲ/ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪਿੰਜਰ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਨ ਭਾਵ ਕੋਈ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਜੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਉਹ ਅਰਧ-ਬਿੱਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਧ-ਕੁੱਤੇ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਿੰਜਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਜਨਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੀ ਭਾਵ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨਸਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵਧਦਾ ਹੈ।

(7) ਪੰਜ ਖੁਰਾ ਘੋੜਾ। ਕਰੀਬ ਭੇਡ ਦੇ ਕੱਦ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁਝ ਹੱਡੀਆਂ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਜ ਪੈਰ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਘੋੜਾ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ

ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡਾ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ?

(8) ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੜੀਆਂ। ਨਾਸਤਿਕ ਲੋਕ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਲੀ ਕੜੀ ਲੱਭ ਲਈ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅੱਧੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿਏਂਡਰਥਲ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦੀ ਇਕ ਖੋਪੜੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੁਤਅੱਸਬੀ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜਾਵਾ ਮਨੁੱਖ ਲਈ *Pithecanthropus erectus* ('ਸਿੱਧਾ ਬਾਂਦਰ ਮਾਨਵ') ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ, ਦੋ ਦੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਂਘ ਦੀ ਹੱਡੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਘ ਦੀ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦੰਦ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਖੋਪੜੀ ਅਤੇ ਦੂਜਰਾ ਦੰਦ ਜੋ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿਸੇ ਬਾਂਦਰ ਦਾ ਹੈ। ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮੁਰਗੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਰੱਖ ਕੇ ਕੋਈ ਇਹ 'ਸਾਬਤ' ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਗੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਚਿੱਪੈਂਜੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਲੋਕ *eoanthropus* ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਬੇਮੇਲ

ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਹੱਸ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, 'ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਆਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।' ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਘੜਿਆਲ ਦੀ ਚਮੜੀ ਖੰਭ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੱਡੂ ਦਾ ਠੰਢਾ ਲਹੂ ਮੁਰਗੇ ਦਾ ਗਰਮ ਖੂਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੱਛੂ ਦਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਬਦਲ ਕੇ ਲਾਲ ਪੰਛੀ ਦਾ ਖੰਭ ਬਣ ਗਿਆ!

ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੋਣਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਮੱਛੀ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੰਤੂਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਣ ਵਿਚ ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਵਿਚ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਆਂਡਿਆਂ 'ਚ ਕਾਫ਼ੀ ਠੋਸ ਸੀ ਤਰਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਛਿਲਕੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਛਿਲਕੇ ਵਿਚ ਆਂਡੇ ਦੀ ਸਫ਼ੇਦੀ ਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ ਐਸਿਡ, ਭਰੂਣ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਮਲ ਆਦਿ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਲ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਜ਼ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਸਖ਼ਤ ਛਿਲਕੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਭਰੂਣ ਵਿਚ ਇਕ ਚੁੰਬ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਅਸਲ 'ਚ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਬਣਿਆ ਜੰਤੂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ?

ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤਕ ਵ੍ਹੇਲ ਦੇ ਥਣ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕ

ਬੈਲੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਤਕ ‘ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬੁਥੀ ਤੇ ਇੰਨੀ ਕੱਸ ਕੇ ਫਿਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ’ ਹੈ, ਵ੍ਹੇਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੁੱਧ ਦੀ ਥਾਂ ਕੀ ਪੀਂਦਾ? ⁷ ਵ੍ਹੇਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਣ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਜੇ ਥਣਧਾਰੀ ਜੰਤੂ ਰੋਂਗਣ ਵਾਲੇ ਜੰਤੂਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਇੱਕੋ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਅਰਥਾਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਥਣਧਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਜੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਕਿਆਫ਼ੇ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇਪਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਿੱਧ ਮਨੁੱਖ, ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਰਕਤ, ਯਿਸੂ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਤੱਥ

ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ 9,00,000 ਜਿਣਸਾਂ ਅਤੇ 30 ਲੱਖ ਨਸਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ‘[ਆਪਣੀ ਹੀ] ਨਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।’ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੱਦਲ ਹੈ! ⁸ ਉਹ ਸਭ ਉਹੀ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮੁਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: ‘ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਜਿਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਣਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰ ਘਿਸਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਣਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ’ (ਉਤਪਤ 1:24)। ਕੁਦਰਤ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਨੂੰ ਬੂਠਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਦਿਨ ਲੱਖਾਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵ੍ਹੇਲ ਤਕ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦਰੁੱਸਤ ਸੀ।

ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਤੱਥ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚ ਗਿਣਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਰਥਾਤ ਉਸਦਾ ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਤਾਂ ਦੇਹ, ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉਹਦੇ ਜਿਸਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤਾਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਜਦ ਕੋਈ ਬਾਂਦਰ ਅੰਪਾਇਰ ਸਟੇਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕੁਈਨ ਮੇਰੀ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾ ਲਵੇਗਾ ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਨਸਾਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ।

ਜਾਨਵਰ ਕਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਰੱਖਤਾਂ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ‘ਪ੍ਰੋਫੈੱਸਰ ਮੈਕਸ ਮੁੱਲਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ‘ਅਜਿਹੀ ਬੁਥੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ।’ ⁹ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗੁਰੀਲਾ ਖੂਨ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਰ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਦਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖੂਬੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਹੀ

ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੈਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖੂਬੀਆਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰੀਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ। ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਦੀਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਹਰ ਬੰਦਾ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਨਵਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਕਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖੂਬੀ ਕਿਸੇ ਬਾਂਦਰ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਬਨ, ਸੋਡੀਅਮ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸਾਇਣਕ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਅਰਥਾਤ ਭੌਤਿਕ ਭਾਗ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ‘‘ਵਧ ਕੇ’’ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਤਪਤ 2 ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ‘‘ਉਸਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਫੂਕਿਆ ਸੋ ਆਦਮ ਜੀਉਂਦੀ ਜਾਨ ਹੋ ਗਿਆ’’ (ਉਤਪਤ 2:7)।

ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ⁶ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੇ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਬੁਰੇ ਬਣ ਜਾਓ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵੀ ਕਰਨ ਲਗ ਪਓ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਮੀਦ ਦਾ ਤਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੰਥ ਦਾ ਸਰਸਰ ਨਾ ਸੁਣ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।¹⁰ ਜੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਖੁਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਸ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਸੁਆਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਸ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦੇ ਕੇ ਇਕ ਗਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਆਸ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹੀ ਹੈ।

ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੰਨੀ ਠੋਸ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਵੱਡੀ ਖਾਈ ਦਿਸਣ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਪੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 2:25; ਮੱਤੀ 19:5; ਮਰਕੁਸ 10:7)। ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਲੋਕ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਇਵੇਂ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਗੇ?' (ਯੂਹੰਨਾ 5:46, 47)।

ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਡਾ ਜਾਨਵਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬੇਵਕੂਫੀ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਸਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਸਭ ਫਜ਼ੂਲ ਸੀ। ਜੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਹੀ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਾਅ ਕਰੀਏ। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤਕ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਨਾਲ ਵੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ

ਕੁਝ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਜਿਸਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ 'ਵਿਗਿਆਨ' ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਕਈ ਕਿਆਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਥਿਊਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਆਫ਼ੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅੱਜ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕ ਹੱਸਣਗੇ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਭ ਕਿਆਫ਼ੇ ਘਾਹ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। 'ਘਾਹ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਝੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਯੁੱਗੋਂ ਯੁੱਗ ਸਥਿਰ ਰਹੇਗਾ' (1 ਪਤਰਸ 1:24, 25)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਐਲਫ਼ਰਡ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕੱਨ, ਗੋਡ-ਔਰ ਗੋਰਿੱਲਾ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡੇਵਿਨ-ਅਡੋਅਰ ਕੰ., 1925), 154-155. ²ਡਗਲਸ ਡੇਵਰ, ਡਿਫ਼ਿਕਲਟੀਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਥਿਊਰੀ (ਲੰਡਨ: ਐਡਵਰਡ ਅਰਨੋਲਡ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1931), 39 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ³ਉਹੀ, 31. ⁴ਓਲੀਫ਼ਿਟ-ਸਮਿੱਥ ਡਿਬੇਟ (ਨੈਸਵਿੱਲੇ: ਗੋਸਪਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੰ., 1952), 128. ⁵ਉਹੀ, 132. ⁶ਡੇਵਰ, 68-69. ⁷ਉਹੀ, 86. ⁸ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਓਟੇ, ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਔਰ ਇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ (ਆਸਟਿਨ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1930) 110 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁹ਈ. ਐਮ. ਰੋਬਰਟਸ, ਦ ਮਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਲਾਈਫ਼ (ਸੇਂਟ ਲੁਇਸ: ਪਬਲਿਸਿਟੀ ਸਰਵਿਸ ਕੰ., 1933), 511 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ¹⁰ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।